

ת"פ 49529/12/11 - מדינת ישראל ואח'... נגד אבי ויקטור בן דרור, רז מזרחי, ארם שירותי מדי מים בע"מ, גלעד האוזמן, ניצן כהן, אייל ה ואח'...

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 49529-12-11 מדינת ישראל נ' בן דרור ואח'

תיק חיצוני:

12 בפני כב' השופט עודד שחם

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אבי ויקטור בן דרור
2. רז מזרחי
3. ארם שירותי מדי מים בע"מ
4. גלעד האוזמן
5. ניצן כהן
6. אייל הדר
7. גבריאל ינקוביץ
8. ארד בעמ
9. יעקב צויגנבוים
10. מוטק ויארניק
11. מדי ורד בע"מ
12. יצחק שלמה ג'רבי
13. מד מים רימונים בע"מ
14. דניאל בן עזרא
15. גת - מדי מים בע"מ
16. רועי פייגן
17. מיכאל עצמון
18. אריאל ג'רבי

<#2#

החלטה

1. בפני בקשה של הנאשם 17 להורות על הפרדת משפטו מן ההליך שבכותרת, וזאת בהמשך להודעתו, כי הוא מודה בעובדות כתב האישום, אך טוען כי אינו נושא באחריות פלילית, נוכח הוראת סעיף 34 יז' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. המאשימה ונאשמים 12, 13, 18 הגיבו לבקשה. מתגובותיהם עולה, כי אינם מתנגדים להפרדת המשפט. עם זאת, נאשמים 12, 13 ו- 18 מתנגדים לכך שאם יופרד משפטו של נאשם 17, יישמע בפני מותב זה. הטעם לכך נוגע לקשרי

גומלין, המפורטים בהתנגדותם, בין עניינם של נאשמים אלה ובין עניינו של נאשם 17. המאשימה מתנגדת לכך שאם יופרד הדין, יישמע ההליך בפני מותב אחר.

3. ביסוד בקשתו של נאשם 17 להפרדת הדין עומדת המטרה הלגיטימית של החשת הדין בעניינו, לאחר שהודה בעובדות כתב האישום. במצב זה, עולה השאלה האם קיימים שיקולים בעלי משקל, העשויים להצדיק שלא להיעתר למבוקש. שאלה זו כרוכה בשאלת המותב אשר ידון בעניינו של נאשם 17.

4. גם אם צודקת המאשימה בטענה, כי שמיעת עניינו של נאשם 17 בפני מותב זה, ומתן הכרעת דין וגזר דין בעניינו, בטרם בירור והכרעה בעניינם של נאשמים 12, 13, 18, אינו צפוי לגבש עילת פסלות, אין בכך כדי לאיין את הקושי העולה מן האפשרות, כי בעניינו של נאשם 17 ייקבעו קביעות ויבאו ראיות, אשר יש להן נגיעה ממשית לעניינם של נאשמים 12, 13, 18, בטרם הובאו ראיותיהם שלהם ונשמעו טענותיהם. מצב זה אינו רצוי, ולו מנקודת מבט של מראית פני הצדק. משכך, אינני רואה מקום להורות על הפרדת הדין באופן שעניינו של נאשם 17 יישמע בפניי.

5. על רקע זה, נראה לי כי הפיתרון הראוי הוא להורות על הפרדת עניינו של נאשם 17 והבאתו בפני מותב אחר. אכן, המדובר בפרשה מרובת נאשמים ואישומים, המתבררת, כבר עתה, בפני שני מותבים שונים. ככלל, פיצול נוסף של ההליך אינו רצוי, ועלול להכביד הן על בית המשפט, הן על המאשימה. עם זאת, במקרה זה מדובר בעניין נקודתי, הנוגע לשאלת קיומו של סייג לאחריות פלילית, ביחס לאישום בודד מתוך מסכת נרחבת של אישומים בהם מדובר. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה באינטרס היעילות אינה צפויה להיות גדולה. באיזון בין זכותו של נאשם 17 כי ההליכים בעניינו יסתיימו במהירות, ובין אינטרס היעילות האמור, גוברת זכותו האמורה של נאשם 17.

6. לא נעלם מעיניי, כי קיימת אפשרות נוספת, והיא כי עניינו של נאשם 17 לא יופרד, וההכרעה בו תינתן בהדבק אחד עם ההכרעה בענייניהם של כלל הנאשמים. המאשימה מצביעה בהקשר זה על כך, שאין הכרח שנאשם 17 וב"כ יאלצו ליטול חלק בכלל הדיונים בהליך, שכן בהחלטה קודמת כבר נתאפשר לב"כ הנאשמים להעדר מדיונים אשר, לשיטתם, אין להם השלכה על עניינם. בכך יש, אמנם, כדי להקל על נאשם 17 וב"כ. עם זאת, אין בכך כדי למנוע את עינוי הדין הצפוי לנבוע מכך, שנאשם 17 יאלץ להמתין פרק זמן לא קצר עד להכרעה הצפויה בהליך, אשר, כמבואר, הינו מרובה נאשמים ואישומים. איני סבור, נוכח האמור לעיל, כי לעינוי דין כאמור יש הצדקה עניינית במקרה זה.

7. התוצאה של כל האמור היא, כי אני נעתר לבקשה להורות על הפרדת משפטו של נאשם 17. החלטה זו תובא בפניי כב' נשיא בית המשפט, על מנת שזה ימנה מותב אחר לדון בעניינו של נאשם זה.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ד, 27 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.